

Úřední list REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

Redakce a administrace Praha III, Karmelitská 6

Telefony: 415-26 a 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 414-41 a 415-15. — Vychází podle potřeby.

Částka 199.

Vydána dne 8. listopadu 1946.

Cena 2 Kčs.

OBSAH:

(1947.—1949.) 1947. Směrnice ministerstva vnitra, vydané v dohodě s ministerstvem financí a ostatními zúčastněnými ministerstvy o poskytování a vyplácení záloh podle zákona ze dne 18. července 1946, č. 161 Sb., o zálohách na náhradu za některé válečné škody a škody způsobené mimořádnými poměry.

1948. Vyhláška ministra výživy o zvláštním přídelu umělých jedlých tuků pěstitelům olejnatých plodin ze sklizně 1946.

1949. Vyhláška ministra výživy o výdeji koňského a skopového masa a masa z nuceného výseku.

1947.

Směrnice

ministerstva vnitra

ze dne 6. listopadu 1946, č. G-8330-1/11-46-III/1,

vydané v dohodě s ministerstvem financí a ostatními zúčastněnými ministerstvy o poskytování a vyplácení záloh podle zákona ze dne 18. července 1946, č. 161 Sb., o zálohách na náhradu za některé válečné škody a škody způsobené mimořádnými poměry.

(1) Definitivní řešení válečných škod bylo možno zatím uskutečnit jen v oboru t. zv. škod osobních zákonem ze dne 18. července 1946, č. 164 Sb., o péči o vojenské a válečné poškození a oběti války a fašistické persekuce, kdežto konečnou úpravu odškodnění majetkových a ostatních škod způsobených válečnými a mimořádnými poměry (srov. § 8, odst. 2 dekretu č. 54/1945 Sb.) bylo nutno odložit na dobu pozdější.

(2) Snaha přispět k odstranění nebo aspoň částečnému zmírnění škod způsobených válečnými událostmi, a to jednotně, stejnoměrně a spravedlivě a pokud to toho času finanční možnosti státu připouští, vedla k vydání zákona č. 161/1946 Sb., o zálohách na náhradu za některé válečné škody a škody způsobené mimořádnými poměry. Zákon ten má platnost celostátní a ruší se jím dřívější předpisy o poskytování záloh, totiž dekret presidenta republiky ze dne 28. září 1945, č. 82 Sb., o zálohách na náhradu za některé škody majetkové, platný v zemích České a Moravskoslezské, jakož i nařízení Slovenské národní rady ze dne 7. listopadu

1945, č. 130 Sb. n. SNR., o poskytování zálohy na náhradu škod, způsobených válečnými událostmi, platné na Slovensku.

A. Na které škody lze, a na které nelze poskytnouti zálohu.

(1) Zákon č. 161/1946 Sb., neomezuje se, jak tomu bylo dosud, na úzký okruh škod, na které možno poskytovat zálohy.

Podle § 1 tohoto zákona lze až do konečné úpravy náhrady za škody válečné a za škody způsobené mimořádnými poměry poskytnouti zálohu na náhradu za škody, které utrpěli v době po 17. září 1938 českoslovenští státní občané na území republiky Československé nebo v cizině odcizením, zavlčením mimo státní území, zabráním, zničením, poškozením nebo jinakou ztrátou věcí movitých nebo nemovitých anebo jiným způsobem (na výdělku, důchodu a pod.), jestliže tyto škody byly způsobeny

- a) jakýmkoli válečným činem nebo jinakým opatřením některé válčící strany, jejich bojových jednotek nebo příslušníků, nebo
- b) při dočasné okupaci území republiky Československé orgány okupačních států nebo orgány jednajícími z jejich příkazů, persekucí z důvodu politických, národních nebo rasových, nebo
- c) teroristickými akcemi organizací států nepřátelských nebo osob veřejně nebezpečných.

(2) Doba, ve které škoda mohla vzniknouti, není zákonem výslovně vymezena; všeobecně je určen jen její počátek (t. j. den po 17. září 1938), kdežto konečný den není zákonem stanoven.

Z ustanovení § 1, písm. a) zákona se ovšem podává, že válečným činem mohla být škoda zpravidla způsobena jen za trvání válečných operací, t. j. nejpozději do skutečného zastavení bojů v jednotlivých územních oblastech. Taktéž dočasná okupace [písm. b)] orgány okupačních států nebo orgány jednajícími z jejich příkazů nemohla trvatí déle a skončila se tedy odchodem okupačních orgánů z jednotlivých územních oblastí.

(³) Zákon nečiní ani rozdílu, zda škody vznikly na území republiky Československé, či v cizině. Zálohu lze tedy poskytovat bez zřetele k tomu, kde škody vznikly. (O zjišťování škod v cizině, viz odd. B, odst. 8).

(⁴) Okruh škod je tak značný, že je nelze vypočítati. U škod vzniklých válečnými činy nerozhoduje, zda vznikly při útočných či obranných operacích (při postupu či ústupu); nezáleží ani na tom, kterou válčící stranou byly škody způsobeny, zda nepřátelskou či vlastní nebo spojeneckou. Za válčící stranu jest považovati i partyzány a jiná organisovaná hnutí odboje.

(⁵) Podle zákona č. 161/1946 Sb. je možno i nadále poskytovat zálohy na škody stavební, i když obnova stavebních objektů bude provedena se státní podporou podle zákona č. 86/1946 Sb., o stavební obnově. V tomto případě musí však býti zálohy použito ke snížení státem zaručené zápůjčky nebo k jejímu úplnému nebo částečnému zaplacení [srov. § 6, odst. 3, § 18, odst. 1, písm. a), § 20, odst. 4 a § 24, odst. 1, č. 1, písm. g) tohoto zákona].

(⁶) Zálohu nelze poskytnouti:

- a) na tak zvané škody osobní, které utrpěli českoslovenští státní občané na životě, těle, nebo na zdraví (usmrcením, vězněním, internováním, deportováním, zlým nakládáním a pod.) přes to, že byly předmětem soupisu podle dekretu č. 54/1945 Sb.,
- b) na škody, jejichž úhrady se může poškozený domáhati podle jiných předpisů, nebo mezinárodních dohod. Sem spadají zejména plnění ve prospěch čs. armády nebo spojeneckých armád, pokud za ně přísluší náhrada podle zákona o obraně státu č. 131/1936 Sb., podle zákonů o požadování dopravních prostředků pro vojenské účely, podle zákonů o ubytování vojska a pod., dále podle dohody, uzavřené s vládou Spojených Států Amerických (srov. vyhlášku ministerstva vnitra ze dne 8. března 1946, č. G-8350-6/3-46-III/1, uveřejněnou v Ú. l. I č. 42, běž. č. 734 a pod.,
- e) na škody, za které byla již poškozenému poskytnuta podle jiných předpisů přiměřená záloha, podpora, výpomoc, příspěvek a pod. (na př. na škody podle vl. nař. č. 93/1940 Sb. o přihlašování a zjišťování škod, vzniklých v letech 1938 a 1939 v souvislosti s některými politickými událostmi nebo podle vl. nař. č. 317/1941 Sb. o odškodnění osadníků) a nebo které byly již poškozenému třeba z prostředků soukromých (služební platy, ušlý výdělek), nahrazeny,

d) na škody za ztrátu majetkových hodnot, pro které přísluší postiženým nárok na restituci (zejména podle § 24 dekretu č. 5/1945 Sb. a zák. č. 128/1946 Sb.), pokud ovšem restituce je proveditelná.

(⁷) Ustanovení odst. 6, písm. d) těchto směrnic nevylučuje přiznání zálohy na škodu, způsobenou na restituovaném majetku, která při restituci nebyla uhrazena, pokud jsou ovšem dány podmínky pro přiznání zálohy podle zákona č. 161/1946 Sb. a podle těchto směrnic.

(⁸) Zálohu nelze poskytnouti na škody, způsobené na konfiskovaném majetku (dekrety č. 12/1945 Sb., č. 28/1945 Sb. a č. 108/1945 Sb., nařízení č. 104/1945 Sb. n. SNR, ve znění nařízení č. 64/1946 Sb. n. SNR.) osobám spravujícím tento majetek, ani jestliže mezi tím majetkem takový byl přikázán do vlastnictví jejich nebo jiných fyzických osob.

B. Komu lze zálohu poskytnouti.

(¹) Podle § 1 zákona č. 161/1946 Sb. možno poskytnouti zálohu na náhradu za škody, které utrpěli českoslovenští státní občané, tedy pouze poškozené osoby fyzické (pozůstalí po nich), nikoliv také za škody, které byly způsobeny právnickým osobám nebo jiným souborům osob a majetkovým podstatám, třeba by jejich sídlo bylo na území Československé republiky. (Tím však není nijak dotčena platnost směrnic ministerstva vnitra ze dne 15. dubna 1946, č. G-8330-10/4-46-III/1, uveřejněných v Úředním listě I, č. 70, běž. č. 1065 o poskytování záloh na náhradu za některé válečné škody majetkové obcím). Pomoc státu u škod způsobených právnickým osobám omezuje se zatím jen na poskytování záruk za úvěry podle zákona o stavební obnově č. 86/1946 Sb., dekretu č. 78/1945 Sb. o přechodném finančním zabezpečení hospodářských podniků [§ 4, odst. 1, písm. d)] a podle čl. XXIV finančního zákona pro rok 1946, č. 59/1946 Sb.

(²) Zálohu lze poskytnouti jen těm československým státním občanům (pozůstalým po nich), kteří mají bydliště v Československé republice, nikoliv také československým státním občanům, kteří mají bydliště v cizině.

(³) Předpokladem pro poskytování zálohy je, že škody byly vyšetřeny a zjištěny (§ 2 zák. č. 161/1946 Sb.). Podmínkou však není, že škody byly přihlášeny podle dekretu č. 54/1945 Sb., resp. podle vl. č. 67/1945 Sb. n. SNR. Při zjišťování škod nutno postupovati obdobně podle zásad § 2 dekretu č. 54/1945 Sb. a podle čl. I, II a IV směrnic pro oceňování škod Smíšenými komisemi u zemských národních výborů, vydaných ministerstvem vnitra v dohodě se zúčastněnými ministerstvy pod č. G-8310-27/10-45-III/3 (viz příloha A).

(⁴) Zjištění škod pro účely zákona č. 161/1946 Sb. přísluší Smíšeným komisím (dále komise), které se zřídí u okresních národních výborů. Každá komise se skládá:

1. ze zástupce okresního národního výboru, u něhož je zřízena, jako předsedy,

2. ze zástupce barní správy,

3. z odborníka, kterého povolá předseda komise z osob označených mu okresním národním výborem pro jednotlivé druhy škod. Jinak platí obdobně předpisy dekretu č. 54/1945 Sb. a instrukce ministerstva vnitra pro Smíšené komise u zemských národních výborů č. G-8310-27/10-45-III/3 (viz přílohu B). Tento postup dlužno zachovávat i na Slovensku, kde dekret č. 54/1945 Sb. neplatí.

(⁵) Převyšuje-li uplatňovaná škoda částku 250.000 Kčs, předloží okresní národní výbor spisy zemskému národnímu výboru, na Slovensku pověřenectvu vnitra; zjištění škody provede v tomto případě smíšená komise, zřízená u zemského národního výboru podle dekretu č. 54/1945 Sb., resp. smíšená komise, která se zřídí u pověřenectva vnitra a bude složena ze zástupce pověřenectva vnitra jako předsedy, ze zástupce pověřenectva pro finance a z odborníka, jež povolá předseda komise z osob, označených mu pověřenectvem vnitra pro jednotlivé druhy škod.

(⁶) Zjištění škod, provedené před vydáním těchto směrnic smíšenou komisí u zemského národního výboru, je závazné pro přiznání zálohy podle zákona č. 161/1946 Sb.

(⁷) Vyšetřování a zjišťování t. zv. osobních škod pro účely zálohování podle zákona č. 161/1946 Sb. samozřejmě odpadá, poněvadž škody ty jsou upraveny zákonem č. 164/1946 Sb. a zálohy na tyto škody podle zákona č. 161/1946 Sb. nelze vůbec poskytovat.

(⁸) Škody vzniklé v cizině, nutno vyšetřovati prostřednictvím československých zastupitelských úřadů, při čemž se zároveň zjistí, zda poškozený neobdržel již náhradu (zálohu nebo výpomoc) za utrpěnou škodu, po případě zda nemá takový nárok vůči státu, kde škoda vznikla. Spisy jest v takových případech předkládati ministerstvu vnitra, jež zařídí další, čeho je třeba.

(⁹) Poskytnutí zálohy je vázáno podmínkou (§ 2 zák. č. 161/1946 Sb.), že poškození jsou osoby sociálně slabé, které osvědčí

I. u škod na věcech,

a) že neprodlené opatření nebo zřízení odcizené, zavlčené, zabrané, zničené nebo ztracené věci, po případě uvedení poškozené věci do dřívějšího stavu, bylo nebo je nezbytně nutné proto, aby se obnovila nebo zachovala jejich existence, nebo aby se zabránilo dalším národohospodářským škodám, a

b) že náklady na opětné opatření nebo zřízení věci, po případě na její uvedení do dřívějšího stavu, nemožnou hraditi z vlastních prostředků;

2. u škod na výdělku, důchodu, hotovostech, cenných papírech, vkladech, jiných pohledávkách a pod., že poskytnutí zálohy je nezbytně nutné, aby se obnovila nebo zachovala jejich existence.

(¹⁰) Za sociálně slabé jest považovati osoby, jež vzhledem k svým rodinným, majetkovým a výdělkovým

poměrům nejsou samy s to, bez ohrožení výživy své a své rodiny uhraditi náklad, ani si opatřiti prostředky k odčinění vzniklých škod.

(¹¹) Za podmínek uvedených v předchozích odstavcích lze poskytnouti zálohu i sociálně slabým pozůstalým po poškozeném, vůči nimž měl poškozený podle zákona alimentární povinnosti a byla-li jejich výživa podstatně závislá na příjmu poškozeného.

(¹²) Zálohu nelze poskytnouti u škod na věcech osobám, jichž vlastní prostředky by postačily k opatření nebo zřízení náhradní věci, po př. na její uvedení do dřívějšího stavu; také osoby, o nichž je známo, že nemohou prokázati národní a státní spolehlivost, jsou z poskytování záloh vyloučeny.

(¹³) Záloha se neposkytuje v tom případě, že poškozený získal již půjčkou od Fondu národní obnovy, národního výboru nebo od národní správy majetkových podstat a j. náhradní věci, leda že by poškozený tyto půjčené náhradní věci od nich již odkoupil.

C. Pořadí naléhavosti škod (k § 7 zák. č. 161/1946 Sb.).

(¹) Podle § 7 zákona stanoví se toto pořadí naléhavosti, v němž zálohy na náhradu jednotlivých druhů škod mají býti poskytovány:

I. Šatstvo, prádlo, obuv, bytové zařízení, živý a mrtvý inventář, (nářadí, stroje), zásoby, vozidla nutná pro výkon povolání nebo pro provoz podniku, živnosti a pod.;

II. obytné budovy, lékařské ordinace, místnosti lékařů, živnostenské a obchodní provozovny, hospodářská stavení (sýpky, stodoly, chlévy) a pod.;

III. poškození na polích, lesích, vodních dílech, melioračních zařízeních a pod.; škody na movitých a nemovitých věcech, vyjímajíc věci pod IV. a V.;

IV. zadržené mzdy, starobní a invalidní důchody, platy, ztráta povolání, pohledávky všeho druhu, hotovosti, cenné papíry, vklady a pod.;

V. jiné hodnoty.

(²) Při poskytování záloh na náhradu u jednotlivých druhů škod jest dáti přednost škodám, způsobeným persekucí z důvodů politických, národních nebo rasových.

D. Výše zálohy.

(¹) Zálohu lze poskytnouti až do 50% zjištěné škody, nejvýše však do částky 50.000 Kčs. Do konce roku 1946 možno však ve zvláštního zřetele hodných případech (prokáže-li strana, že na odčinění již takovou částku vynaložila, všeobecné zadlužení z titulu válečných škod vzniklé a pod.) poskytnouti zálohu až do částky 100.000 Kčs, nikdy však do částky vyšší než 50% zjištěné škody.

(2) Od povolené částky se odčítá z veřejných prostředků přiznaná náhrada, záloha, podpora, či jiná výpomoc.

E. Kdo rozhoduje o poskytování záloh.

(1) O poskytování zálohy rozhoduje:

- a) okresní národní výbor, nepřevyšuje-li zjištěná škoda 250.000 Kčs, jinak
- b) v zemích České a Moravskoslezské zemský národní výbor, na Slovensku pověřenectvo vnitra.

(2) Při stanovení místní příslušnosti okresních národních výborů k přijímání žádostí o zálohu a k rozhodování o těchto žádostech podle místa žadatele by bydliště byla rozhodnou úvaha, že je účelným soustředit věci válečných škod, které utrpěla určitá osoba u jediného orgánu a to bez ohledu na místo, kde jednotlivé škody vznikly, po případě na skutečnost, kde škoda byla přihlášena. Rozhodování světuje se v prvé řadě okresním národním výborům, které podle svých místních znalostí mohou nejlépe posoudit, zda předpoklady pro přiznání zálohy jsou dány. Důsledkem určení místní příslušnosti podle žadatelova bydliště bude, že o zálohách, které Slovák, bydlící dnes v zemích českých utrpěl na Slovensku, bude rozhodovati okresní neb' zemský národní výbor v zemích českých a naopak o žádostech Čechů, bydlících nyní na Slovensku budou rozhodovati slovenské orgány, i když škoda vznikla v zemích českých.

(3) Nemá-li okresní národní výbor, u něhož byla podána žádost za poskytnutí zálohy přihlášku škody, k jejímuž přijetí byl příslušný jiný orgán, vyžádá si ji od tohoto orgánu i se všemi jednacími spisy.

(4) Byla-li žádost o poskytnutí zálohy podána již před účinností zákona č. 161/1946 Sb. u jiného orgánu (úřadu), postoupí ji tento orgán (úřad) okresnímu národnímu výboru příslušnému podle místa žadatelova bydliště. Stejně tomu bude, změní-li žadatel později své bydliště. K žádosti za zálohu připojí se zároveň přihláška škody (byla-li podána) se všemi přílohami a spisovými doklady (spisovým materiálem).

F. Řízení o poskytnutí zálohy.

(1) Řízení o poskytnutí zálohy na náhradu za škodu se zavede jen na žádost poškozeného nebo pozůstalých po něm. Co jest třeba uvést v žádosti, stanoví § 5, odst. 2 zák. č. 161/1946 Sb. K žádosti musí býti připojeny zejména doklady, z nichž je zřejmo, že jsou splněny předpoklady pro přiznání zálohy podle § 2 tohoto zákona (viz odd. B těchto směrnic).

(2) Pokud soupis válečných škod, provedený podle dekretu č. 54/1945 Sb., platného v zemích České a Moravskoslezské a podle nařízení Slovenské národní rady č. 87/1945 Sb. n. SNR platného na Slovensku, nezahrnuje všechny škody, na které podle zákona č. 161/1946 Sb. je možno zálohy poskytovat, musí rozhodující orgány (ONV, ZNV a pověřenectvo vnitra) žádosti

o zálohu na náhradu za takové škody považovati zároveň za přihlášku škod. To bude zejména praktickým u žadatelů majících bydliště v zemi České nebo Moravskoslezské ohledně škod vzniklých jím na Slovensku, a u žadatelů bydlících na Slovensku pak u škod vzniklých jím v zemích českých a vůbec u škod, které jsou nad okruh škod podle nařízení č. 67/1945 Sb. n. SNR.

(3) Není-li žádost náležitě doložena, zejména schází-li doklady o tom, že jsou splněny podmínky pro přiznání zálohy podle § 2 cit. zák., zařadí okresní národní výbor buďto svým orgánem, anebo prostřednictvím místních národních výborů potřebné doplnění žádosti. Pro tyto účely byl vydán zvláštní dotazník (č. skl. 308 Státní tiskárny v Praze), který až do vyčerpání zásob dlužno přizpůsobiti předpisům § 2.

(4) Okresní národní výbor před rozhodnutím o přiznání zálohy zjistí, po případě přezkouší správnost údajů žadatelových o tom, zda mu nebyla již z veřejných prostředků přiznaná náhrada, po případě poskytnuta záloha, podpora či jiná výpomoc (zápůjčka, příspěvek na její splacení, záruka za úvěr a pod.), jakého druhu, v jaké výši, kdy a kterým orgánem (úřadem). Všechna tato data jest zapsati do dotazníku.

(5) Shledá-li příslušný národní výbor (pověřenectvo vnitra), že nejsou dány podmínky pro poskytnutí zálohy, zamítne žádost. Zjistí-li však, že předpoklady pro přiznání zálohy jsou dány, vyhotoví výměr o tom, avšak nedoručí jej hned straně, nýbrž zařídí nejdříve u zemského národního výboru, na Slovensku u pověřenectva vnitra nebo orgánu jím určeného, čeho je třeba k výplatě zálohy (§ 6, odst. 2 zákona č. 161/1946 Sb.). Teprve, když tento orgán sdělí okresnímu národnímu výboru, že zálohu poukazuje k výplatě, doručí okresní národní výbor výměry stranám.

(6) Ve výměru jest vždy uvést jednotlivé druhy škod, na které se záloha poskytuje. Poskytuje-li se záloha na náhradu za škody na věcech, buď stranám připomenuto, že jsou povinny pozřít zálohy na opětné opatření nebo zřízení věci, po případě na uvedení do dřívějšího stavu, neučinily-li tak již dříve.

(7) Při poskytování záloh na náhradu za válečné škody majetkové buď vždy, byla-li uplatněna škoda na stavebním objektu, v rozhodnutí určeno, zda a jaká část zálohy připadá na náhradu stavební škody na tom kterém objektu (srov. § 6, odst. 3 zák. o stavební obnově č. 86/1946 Sb.).

(8) Převyšuje-li uplatňovaná škoda částku 250.000 Kčs, předloží okresní národní výbor spisy zemskému národnímu výboru (pověřenectvu vnitra) k rozhodnutí. Je samozřejmým, že spisy musí býti již předem u okresních národních výborů náležitě vybaveny, aby je zemský národní výbor (pověřenectvo vnitra) nemusel vraceti k doplnění.

(9) Doporučuje se, aby pokud je to jen možno, případy z téže obce (části obce) byly řešeny vždy najednou.

(¹⁰) Rozhodnutí okresních a zemských národních výborů nemají (jak tomu bylo podle § 6 dekretu č. 82/1945 Sb.) platnost konečnou. O opravných prostředcích platí tudíž všeobecné předpisy.

(¹¹) Veškeré písemnosti a úřední úkony ve věcech upravených zákonem č. 161/1946 Sb., jsou osvobozeny od poplatků a dávek za úřední úkony ve věcech správních. To se týká zejména osvobození všech podání stran od kolkových poplatků.

G. Výplata záloh a jich evidence.

(¹) Výplatu záloh provádí vždy zemský národní výbor, na Slovensku pověřenectvo vnitra nebo orgán jím určený. Má-li poškozený zápůjčku, poskytnutou nebo zaručenou státem, poukáže vyplácející úřad zálohu, budou-li mu potřebné údaje o zápůjčce oznámeny před poukazem výplaty zálohy, přímo věřiteli pro účet poškozeného.

(²) Řádnou evidenci vyplacných záloh vedou však nejen orgány, které výplatu záloh provádějí, nýbrž i okresní národní výbory příslušné podle bydliště žadatele. Výše povolené zálohy se ve všech případech znamená nejen v dotazníku, nýbrž i v přihlášce škody — byla-li podána — a v přehledných výkazech.

(³) Z poskytnutí zálohy na náhradu za škody nevzniká straně právní nárok na tuto náhradu. Nepřízná-li se snad později při definitivním odškodnění náhrada za přihlášenou škodu vůbec, po případě přizná-li se jen v částce nižší, než povolená záloha, bude strana povinna celou zálohu nebo případnou její část ihned vrátiti na vyzvání orgánu, který ji přiznal (§ 6, odst. 1 zák.), pokud tento orgán straně neposkytne na řádně odůvodněnou žádost v případech hodných zvláštního zřetele přiměřené úlevy při plnění této povinnosti.

Ministr vnitra:

Nosek v. r.

Příloha A.

Směrnice
ministerstva vnitra
v dohodě se zúčastněnými ministerstvy,

č. G-8310-27/10-45-III/3.

pro oceňování škod smíšenými komisiemi podle dekretu presidenta republiky ze dne 31. srpna 1945, čis. 54 Sb., o přihlašování a zjišťování válečných škod a škod způsobených mimořádnými poměry.

Čl. I.

Všeobecná ustanovení.

(1) Při ocenění škod válečných a škod způsobených mimořádnými poměry se hledí ke škodě, která skutečně vznikla a byla způsobena:

- a) jakýmkoli válečným činem nebo jinakým opatřením některé válčící strany, jejích bojových jednotek nebo příslušníků,
- b) při dočasné okupaci území republiky Československé orgány okupačních států nebo orgány jednajícími z jejich příkazů, persekucí z důvodů politických, národních nebo rasových,
- c) teroristickými akcemi organizací států nepřátelských nebo osob veřejně nebezpečných.

(2) Škody majetkové se oceňují zpravidla podle pořizovací ceny věci v den účinnosti dekretu č. 54/1945 Sb.; nelze-li takto určit majetkovou škodu, jest vzít za základ obecnou cenu věci v době, kdy se škoda stala. V obou případech jest odečísti znehodnocení věci způsobené opotřebením.

(3) Pro ocenění jiných škod jest zpravidla směrodatnou výše zákonného nároku na náhradu v takovém nebo obdobném případě podle předpisů platných v den účinnosti dekretu č. 54/1945 Sb.

(4) Cenou obecnou jest rozuměti cenu věci podle užitku, který věc se zřetelem k době a místu obvykle a všeobecně skýtá. K ceně mimořádné (t. j. k ceně zvláštní, nebo k ceně zvláštní obliby) se při oceňování nepřihlíží.

(5) Cenou pořizovací jest rozuměti onu cenu, která vyjadřuje hodnotu nákladu, jehož by bylo třeba, aby věc byla získána.

(6) Cenou výnosovou jest cena určená kapitalisováním obecné ceny ročního výnosu.

(7) V případě, že jsou stanoveny pro ten který druh věci úřední ceny, jest vzít za základ ocenění tyto ceny. V pochybnosti jest vzít za základ cenu nákupní (spotřebitelskou) opět podle platných cenových předpisů. Při různých výších cen věci se vezme za základ průměr.

Čl. II.

Škody způsobené na věcech movitých nebo nemovitých (odecizením, zavlčením mimo státní území, zabráním, zničením, poškozením nebo jinou ztrátou).

(1) Škody, které byly takto způsobeny na movitých nebo nemovitých věcech oceňují se zpravidla podle pořizovací ceny věci v den účinnosti dekretu, a nelze-li takto určit majetkovou škodu, podle obecné ceny v době, kdy se škoda stala.

(2) Při zjišťování pořizovací ceny věci movitých jest v případech, kdy nebylo možno opariti si předměty na místě samém, vzít v úvahu i výlohy dopravní a lovozní a připočísti je k fakturní ceně. Při oceňování tovarů a polotovarů v průmyslových podnicích a živnostenských provozovnách jest kromě výloh pořizovacích vzít v úvahu i veškeré náklady výrobní. Škoda vzniklá poškozením věci se ocení podle ceny pořizovací se zřetelem k výši poškození.

(3) Při zjišťování obecné ceny u nemovitostí a věcných práv se vychází z platných cenových předpisů. Pokud tyto předpisy neposkytují dostatečného podkladu pro ocenění škod na nemovitostech, budiž v tom směru postupováno přiměřeně podle předpisů odhadního řádu č. 100/1933 Sb.

Čl. III.

Škody na životě, těle nebo zdraví (usmrcením, vězněním, internováním, deportováním, zlým nakládáním a pod.).

Pro oceňování škod na životě, těle a zdraví jsou směrodatná ustanovení §§ 1325 až 1329 všeob. obč. zák.; při tom jest brát zřetel také na ustanovení uvedená pod čl. I.

Čl. IV.

Škody vzniklé jiným způsobem (na výdělků, důchodu a pod.).

Pro ocenění těchto škod budiž s ohledem na to, co uvedeno pod čl. I. použito přiměřeně předpisů platných pro náhradu škod ve stejných nebo obdobných případech v den účinnosti dekretu v zemích České a Moravsko-slezské (na př. při omezení osobní svobody, ustanovení § 1329 všeob. obč. zák.).

Příloha B.

Instrukce ministerstva vnitra

č. G-8310-27/10-45-III/3,

pro smíšené komise zřízené podle § 5, odst. 1 dekretu ze dne 31. srpna 1945, čís. 54 Sb. o přihlašování a zjišťování válečných škod a škod způsobených mimořádnými poměry.

1.

Smíšená komise (dále jen komise) je zřízena u zemského národního výboru a jejím úkolem je zjištění škod přihlášených podle dekretu č. 54/1945 Sb. (§ 4, odst. 2).

2.

Komise je tříčlenná a skládá se:

- a) ze zástupce zemského národního výboru jako předsedy,
- b) ze zástupce zemského finančního ředitelství, kterého toto jmenuje na žádost zemského národního výboru,
- c) z odborníka, jež povolá předseda komise z osob, označených mu zemským národním výborem pro jednotlivé druhy škod.

Každý člen (včetně předsedy) má zástupce, který ho zastupuje v případě zaneprázdnění.

3.

Členové komise, kteří nejsou státními zaměstnanci, složí před prvním zasedáním do rukou předsedy slib tohoto znění:

„Slibuji na svou čest a svědomí, že budu svědomitě a nestranně plnit své povinnosti“.

O složení slibu buď učiněn úřední záznam.

4.

Předseda komise může k jednání přibrat další spolehlivé a nestranné znalce s hlasem poradním. Také tyto znalci — pokud nejsou státními zaměstnanci — složí před zahájením do rukou předsedy slib podle č. 8.

5.

Funkce členů komise jest čestná. O náhradách hoto- vých výloh platí ustanovení § 5, odst. 3 dekretu.

6.

Zjištěním škody se rozumí přezkoumání, zda jde vůbec o škodu podle § 1 a to legitimované strany (§ 6, odst. 1) a v kladném případě ocenění škody ve smyslu § 2 dekretu.

7.

Pro jednání komise platí přiměřeně, pokud dekret neustanovuje jinak, předpisy o řízení ve věcech náležejících do působnosti politických úřadů.

8.

Komise se platně usnáší za přítomnosti všech členů a to většinou hlasů, při čemž hlasuje i předseda.

9.

O jednání komise se vede zápis, který podepíší všichni členové komise, přibraní znalci a zapisovatel.

10.

Schůze komise svolává, pořad určuje a jednání řídí předseda komise nebo jeho zástupce. Může k jednání komise přibrat potřebné referenty, kteří však nemají práva hlasovacího.

11.

Po zjištění škody zapíše komise svůj posudek na první stranu přihlášky. Nejde-li o škodu, poznamená to rovněž na první straně přihlášky.

Záznam na přihlášce musí být podepsán předsedou a opatřen datem, kterého se schůze konala.

Posudek komise se straně nesdílí.

12.

Veškeré práce spojené s činností komise obstarává zemský národní výbor, u něhož je komise zřízena. Zemský národní výbor přidělí komisi potřebný počet referentů a ostatní potřebný personál.

1948.

Vyhláška ministra výživy

ze dne 5. listopadu 1946

o zvláštním přidělu umělých jedlých tuků pěstitelům olejnatých plodin ze sklizně 1946.

Ministr výživy v dohodě s ministrem zemědělství vyhláší podle § 1 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství:

§ 1.

(1) Vyhláška ministra výživy ze dne 15. prosince 1945, o zvláštním přidělu umělých jedlých tuků pěstitelům olejnatých plodin ze sklizně roku 1945 (Ú. l. I č. 161/1945, běž. č. 656) zůstává v platnosti i pro dávky olejnatých semen (řepky, řepice, hořčice, máku, lněného a konopného semene, slunečnice, sojových bobů, světlíce i jiných olejnatých plodin včetně olejnatých plevelů) z vlastní sklizně pěstitelů olejnatých semen v roku 1946.

(2) Veškeré lhůty uvedené ve vyhlášce ministra výživy citované v § 1, odst. 1, platí též pro rok 1947.

§ 2.

(1) Pěstitelé olejnatých semen obdrží zvláštní přiděl margarínu za podmínky splnění povinných dávek olejnatých semen ve lhůtách stanovených vyhláškou ministra výživy ze dne 12. července 1946 o dodávce obilí, olejnatých semen, sena, slámy v hospodářském roce 1946/47 (Ú. l. I č. 123/1946, běž. č. 1515).

(2) Pro vyhotovení odběrního listu na margarín podle § 2 vyhlášky ministra výživy cit. v odst. 1 se použije zápisů o prodeji olejnatých semen v hospodářském roce 1946/1947 prováděných v „Hospodářském výkaze zemědělce“.

§ 3.

Výjimky z ustanovení této vyhlášky může povolit ministerstvo výživy v dohodě s ministerstvem zemědělství.

§ 4.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu č. 118/1945 Sb.

§ 5.

Tato vyhláška nabývá účinnosti prvního dne po vyhlášení.

Ministr:

V. Majer v. r.

1949.

Vyhláška ministra výživy

ze dne 7. listopadu 1946

o výdeji koňského a skopového masa a masa z nuceného výseku.

Ministr výživy vyhláší podle § 1 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství:

§ 1.

Od 20. přidělového období, t. j. ode dne 11. listopadu 1946, vydává se volně, bez odběrních dokladů:

- a) veškeré koňské maso a výrobky z koňského masa a koňské sádlo,
- b) veškeré skopové maso,
- c) všechno maso, které bylo uznáno při prohlídce za méně hodnotné, nebo podmíněně požitelné (maso z nuceného výseku).

§ 2.

Úpravou trhu se pověřuje Svaz pro dobytek, maso a ryby, který vydá podrobné předpisy.

§ 3.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle §§ 8 a 9 dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 118 Sb., o opatřeních v řízení vyživovacího hospodářství.

§ 4.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

V. Majer v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Tiskne Státní tiskárna v Praze III., Karmelitská ul. č. 6. — Předplatné společně pro I. a II. díl: na měsíc 65 Kčs, na čtvrt roku 195 Kčs, na půl roku 390 Kčs, na celý rok 780 Kčs včetně poštovného. — Předplatné pouze pro I. díl: na celý rok 420 Kčs. Předplátceti lze na dobu nejméně jednoho měsíce. — Zrušení předplatného se uznává jen na písemnou výpověď ku konci měsíce. — Obce (místní národní výbory, místní správní komise) platí za oba díly při povinném odběru snížené roční předplatné 600 Kčs. — Reklamace se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vyd. rekl. čísla. — Účet poštovní spořitelny č. 42.769×2. — Novinová sazba povolená ředitelstvím pošt a telegrafů č. 128.500/VII-1946. — Dohledací poštovní úřad Praha 25..